

990713-3

Heidegger píše v „Dopise o ‚humanismu‘„ (2226, s. 117), že myšlení není jen vyhledáváním a vyptáváním na dosud nemyšlené, ale vzhledem ke svému bytostnému určení (jímž je myslit bytí) stojí pod nárokem bytí. Proto je myšlení vztaženo k bytí jakožto k tomu, co přichází. [Přesně to zní takto: „Allein das Denken ist nicht nur als Suchen und Hinausfragen in das Ungedachte une aventure. Das Denken ist in seinem Wesen als Denken des Seins von diesem in den Anspruch genommen. Das Denken ist auf das Sein als das Ankommende (l'avenant) bezogen. Das Denken ist als Denken in die Ankunft des Seins, in das Sein als die Ankunft gebunden. Das Sein hat sich dem Denken schon zugeschickt. Das Sein ist das Geschick des Denkens. „] Tyhle formulace přímo volají po tom, aby se na místo slova „bytí“ dalo slovo „pravda“. Nepochybně to ovšem znamená nezbytnost promyslit a přemyslit vše od základu, neboť pouhá záměna slov by nemohla nic vyřešit. Spojitost mezi „bytím“ a „jsoucím“ je u Heideggera stejně nedořešena, takže užití slova „bytí“ tu nemůže být považováno za výhodu. Již sám výraz „das Sein als die Ankunft“ naznačuje, že to není samo „bytí“, které přichází, nýbrž – a to už dovozují sám – že „bytí“ je přicházejícím „něčeho“ jiného (co ovšem není řádné „něco“, aniž by to bylo nutně degradováno na „nic“).

(Písek, 990713-3.)